

El nou grau, el camí natural cap a l'Enginyeria Industrial

EULÀLIA GRÍFUL

E

N el marc de la reforma dels plans d'estudi de les universitats espanyoles per

tal d'adequar-se a les demandes de l'Espai Europeu d'Educació Superior (EEES), i després d'un llarg procés de debat, el Ministeri de Ciència i Innovació va acordar que per assolir les competències i atribucions professionals per exercir la professió de l'actual enginyer industrial, s'haurà de superar un dels graus de l'àmbit de l'Enginyeria Industrial, dissenyats en un format de quatre anys i, posteriorment, el màster universitari en Enginyeria Industrial.

A la UPC s'ha acordat que el màster d'Enginyeria Industrial tindrà una durada de dos anys (120 crèdits ECTS).

Per tant, des d'ara, els estudis conduents a la professió d'Enginyer Industrial són un grau de l'àmbit de l'enginyeria industrial, i cursar després el màster universitari en Enginyeria Industrial.

Al setembre de 2009 es va endegar a l'UPC l'oferta de graus provinents dels antics estudis d'Enginyeria Tècnica Industrial (graus en Enginyeria Mecànica, Elèctrica, Electrònica i Automàtica, Tèxtil, Química, Disseny Industrial). Per al proper curs, és a dir al setembre de 2010, s'encetarà el grau en Enginyeria en Tecnologies Industrials. Aquest nou grau es pot entendre com l'adaptació més

natural de l'actual primer cicle de la titulació d'Enginyeria Industrial a l'EEES. Aquest grau ofereix la formació més adequada per accedir al màster universitari en Enginyeria Industrial, que en conjunt ofereixen la formació integral que habilita per a l'exercici professional de la professió regulada d'enginyer industrial.

Des del punt de vista de l'adequació d'aquest nou grau per a la incorporació al món laboral, aquesta queda garantida ja que el graduat en Enginyeria en Tecnologies Industrials tindrà una visió tecnològica de conjunt, més generalista que especialista, que s'adaptarà perfectament a les exigències del mercat laboral.

La seva formació permetrà la incorporació a qualsevol projecte de caràcter multidisciplinari, ja siguin enginyeries, oficines tècniques, departaments de I+D+i, producció i prescripció o consultories tecnològiques i de gestió, les quals demanden enginyers de caràcter polivalent. Aquest caràcter polivalent i visió integradora de l'enginyeria és el tret diferencial entre el nou grau en Enginyeria en Tecnologies Industrials i els altres graus de l'àmbit de l'Enginyeria Industrial que s'orienten cap un sector tecnològic específic.

Les titulacions de grau d'Enginyeria en Tecnologies Industrials com la de màster en Enginyeria Industrial, incorpora una primera fase, el grau, pensada per assolir una base sòlida tècnica-científica i que depassa els mínims exigits, juntament amb una formació general en totes les tecnologies de

l'àmbit industrial i tot això dins d'un marc formatiu que també propiciï l'adquisició de les competències transversals que ha de tenir un futur enginyer, com ara, l'aprenentatge autònom, el treball en equip, la capacitat d'emprenedoria, tercera llengua, etcètera.

Aquesta proposta té, però, un inconvenient força remarcable, ja que amb el nom de grau d'Enginyeria en Tecnologies Industrials no s'identifica com a pas previ i recomanable per accedir a la professió d'enginyer industrial.

Això ens col·loca en un cert desavantatge respecte d'altres titulacions professionals com poden ser Arquitectura o Medicina, on l'estudiantat identifica la professió amb els estudis de grau corresponents en el període de preinscripció universitària. I per tant, el que ens cal fer és procurar que l'estudiant que vol entrar a la universitat amb l'objectiu de fer l'enginyeria industrial, identifiqui aquest grau com el pas previ natural.

La matrícula del proper curs ens dirà si hem sabut o no transmetre el missatge. L'àmbit de l'enginyeria industrial sempre ha tingut molt bona salut i no seria un bon servei a la societat si l'estudiant que vol començar els seus estudis pugui arribar a pensar, en veure l'oferta docent que se li fa en la preinscripció, que s'ha perdut la via directa a l'enginyeria industrial.

★ L'autora és **directora de l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeries Industrial i Aeronàutica de Terrassa**